

DE TVÅ GLASEN.

*På en rik mans bord såg jag två glas stå
till brädden fyllda båda två.*

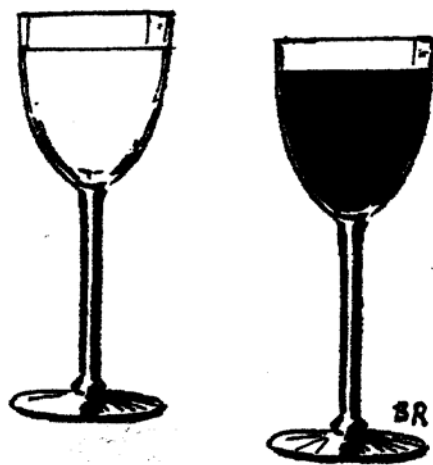
*Det ena var blossande rött som blod,
det andra var klart som kristallklar flod.*

*Det röda tog ordet och talade stort:
"Låt oss förtälja vad stort vi gjort.
Jag är alltid med i de gladas lag
och där är jag kung, det försäkrar jag!"*

*De stoltaste män vid min fot jag sett
sig rulla i stoftet, och då har jag lett.
Från konungars huven jag kronan ryckt,
de mäktiga ned jag i smutsen tryckt.*

*Och likaså uti hemmets härd
jag segrar vunnit, skarpt är mitt svärd.
Jag lyckan rövat från hem och bo,
jag lockat dem som svurit tro,
att svika vad heligt och ärligt är.
Säg mig, har jag ej gjort stor karriär?*

*Ha, ha, bleke broder, vad säger nu Du?
Låt mig få höra, Din stolta saga nu!"*

*Nu vattenglasets till orda tog
med en röst så klar och med blick som tog:
"Så storslagna bragder ej delar jag.
Mina stordåd äro av annat slag.*

*Jag hem ej skövat, ej människoliv,
ej tårar jag sått, ej söndring, ej kiv,
ej hederliga människor jag gjort till svin,
den äran är obestriff ditt, herr Vin!*

*Men jag minns hur jag satt
mången kvalfylld natt,
läskande en gom med min dryck så sval,
svalkande en panna som brännhet var!*

*Att alltid tjäna jag redo är,
uppå min rygg jag fartygen bär.
– Var helst mig människorna hava vill
jag kommer gärna och hjälper till!*

*De mäktiga hjulen vid kvarnen gå,
ett kraftigt handtag av mig de få.
Så males säden, så bakas bröd,
och många räddas från hungerns nöd."*

— — —

*På en rik mans bord såg jag två glas stå,
till brädden väl fyllda båda två.
Det ena var rött som blod,
det andra klart som kristallklar flod.*

*"Ack, säg mig min vän, vilket glas Du tar?"
– Jag väljer den dryck som ej blodskuld har!*

13/9 1976
Yvonne Arvidsson